

fordi de fremkomne Udtalelser paa mig slet ikke have gjort den tilsigtede Virkning, idet jeg for mit Vedkommende kunde være mere tilbøjelig til, netop naar et Tryk udværes til den ene Side, da at udværes et Modtryk derved, at jeg gaaer med til at stemme Noget ind i Loven, om hvilket jeg vidste, at det vilde give Rigsdagen en saadan rundelig Tid, at de andre vigtige Sager ogsaa kunne blive bragte til Ende, og ikke efter Andres Tryk Døren blive lukket for det, som vi ønske. Under saadanne Omstændigheder ophører den fremrykkede Session at være et Argument for Regjeringen. Med Hensyn til selve Lovforslaget, som det foreligger, vil jeg udtale, at jeg i Virkeligheden holder til, at et andet System end det, der her er kommet ind i Lovforslaget, maa blive det endelig gjældende System; det viste jeg allerede ved min Stemmegivning under 2den Behandling. Jeg hører til dem, der mene, at Contingentsystemet idetmindste i denne Lov med den for den bestemte Varighed er det eneste Rette. Men jeg kan paa den anden Side ikke Andet end sige, at jeg derhos hører til dem, der troe, at, naar det ikke kan være anderledes, man da med Procentsystemet, og navnlig, naar Indkomstskatten gennemføres saaledes, som det jo gennemgaaende er Tanken her i Salen, at den nemlig udvides til en videre Kredt og kommer til at omfatte de communale Skatter, maa forbinde et progressivt System, hvad enten man nu vælger de her opstillede Tal eller andre. Jeg mener, at dette er absolut nødvendigt, naar man skal udvide Loven til ogsaa at omfatte de andre Skatter, og det af den simple Grund, at, naar den nuværende Formue- og Veilighedsstat, som jeg principalt ønsker maa vedblive, skal afløses af en reen Indtægtsstat efter Procentsystemet, saa vilde Bruddet med den bestaaende Tilstand blive altfor brat, naar der ikke anvendes en progressiv Scala. Jeg har derfor rettet min Afstemning her i Salen efter et almindeligt Indtryk i saa Henseende, saaledes at jeg har villet have anerkjendt ved min Afstemning det Princip, som jeg holder til, uden dog egentlig at see hen paa den enkeltvise Udførelse deraf, idet jeg, som det allerede idag er udtalt fra andre Sider, ganske vist indrømmer, at paa et andet Sted

det, der her er blevet vedtaget, maaskee har mindst Chance for ubetinget at gaae igjennem, og hvorved da Loven, hvad jeg ikke skal beklage, kunde komme tilbage til os i en Skikkelse, der stemmede med min første oprindelige Afstemning. Henvisningen til, at den progressive Scala skal være en særlig „socialistisk“ Retning, skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg er nu ikke saa bange for, at dette Udtryk bliver ført over paa den, men jeg vil ganske simpelt hen vise til, at Formue- og Veilighedsstaten jo ogsaa er en efter Omstændighederne stigende og faldende Scala, og den saaledes ogsaa maatte siges at være af en socialistisk Natur. Men da skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at Principet for denne Skat hidrører fra en Tid, der ligger adskillige Aar tilbage, før der overhovedet blev Tale om Socialisme, dette Ord taget i sin nuværende eiendommelige Forstand. Formue- og Veilighedsstaten er jo bleven indført under vore absolutistiske Konger, hvis Regimenter jo dog har været saa langt borte fra „revolutionair“ Socialisme som vel muligt. Det var kun denne Forvaring, jeg vilde tage med Hensyn til, at dette Ord er blevet bragt. Jeg stemmer altsaa for Lovens sidste Vedtagelse, idet jeg forøvrigt haaber, at det ikke bliver den sidste.

Chr. Jensen: Medens jeg har været iblandt dem, som ved 2den Behandling have stemt for det vedtagne Procentsystem, har jeg dog ingenlunde været ligegyldig for de Udtalelser, der fremkom imod dette System. Jeg har derfor været med til at stille et Endringsforslag, der gaaer ud paa at indskrænke den efter min Opfattelse for høje Løn, der skal gives de saakaldte Skattecommisfaires. Jeg troer, at der derved vil kunne raades Bod paa en Deel af, hvad der er blevet anført imod denne Institution, ligesom Saadant vistnok ogsaa er skeet ved de Forslag, der bleve vedtagne her i forrige Møde; ved Vedtagelsen af Finansministerens Forslag vil der jo ogsaa være raadet Bod derpaa. Hvad der er fremkommet mod disse Skattecommisfaires, anseer jeg ikke for ganske bespøjet. Det er saaledes blevet sagt, at den communale Selvbestemmelsesret derved, at der var saadanne Commisfaires, skal være